

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Lenky Oulíkové a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobce: **Z. T.**
bytem X

zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně,
sídlem Legerova 148, Kolín,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 3. 2020, č. j.
105505/2019/KUSK/OLPPŘ/ZAV,

takto:

Žaloba se zamítá.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Kutná Hora (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 17. 6. 2019, č. j. MKH/048248/2019 (dále jen „prvostupňové

Shodu s prvopisem potvrzuje: H. T.

rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném do 30. 6. 2020 (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítl námitky žalobce proti záznamu bodů v registru řidičů a potvrdil záznam celkového počtu 12 bodů, kterých žalobce dosáhl ke dni 17. 3. 2019.

2. Žalobce namítá, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal odvolací důvody. V odvolání žalobce napadl způsobilost podkladů, na jejichž základě byly zaznamenány body do jeho evidenční karty, avšak žalovaný konstatoval, že není na místě se touto otázkou vůbec zabývat. Z několika rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje je přitom zřejmé, že posuzování způsobilosti jednotlivých rozhodnutí v blokovém řízení při rozhodování o námitkách proti záznamu bodů je běžnou správní praxí. Žalobce poukazuje na zásadu legitimního očekávání, podle níž by měla u čtrnácti krajských úřadů v České republice existovat srovnatelná rozhodovací praxe. Je nepřípustné, aby týž správní orgán s odlišnou místní působností rozhodoval diametrálně odlišně, neboť je tím narušována zásada rovnosti před zákonem.
3. Žalobce dále namítá, že jednotlivé podklady jsou nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Odmítá názor žalovaného, že není na místě je přezkoumávat a že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení od policie o uložení pokuty v blokovém, resp. příkazním řízení. Takové oznámení totiž není dostatečným důkazem a je třeba je vždy podložit i příslušným rozhodnutím; v opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo zvlí správního orgánu. Žalobce souhlasí s tím, že blokové řízení a rozhodnutí v něm vydaná mají svá specifika. Ta nicméně nemohou omluvit zjevné nedostatky v rozhodnutích. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku a o povinnosti, kterou přestupce porušil. To, že žalobce pokutový blok podepsal, neznamena, že potvrzuje jeho úplnost a správnost. O to musí dbát správní orgán, jehož povinnosti nelze přenášet na přestupce, který je nadto zpravidla právním laikem. Údaje v rozhodnutí musí být uvedeny čitelně a srozumitelně, aby mohlo být rozhodnutí přezkoumáno. Z rozhodnutí musí být zřejmé, k jakému přestupku mělo dojít. Například z údaje „nepřipoután BP“, „neužil bezpečnostní pásy“, či „pásy“ není jasné, zda je sedadlo bezpečnostním pásem vůbec vybaveno, zda se žalobce tohoto přestupku dopustil za jízdy a jako řidič vozidla, nikoli jako spolujezdec. Z údaje „rychlost v obci“ nebo „R“ či „RJ“ není jasné, jaký byl v daném místě rychlostní limit, jaká rychlost byla naměřena, zda byla zohledněna odchylka měřicího zařízení a kde přesně k přestupku došlo.
4. Takové vady žalobce vytýká příkazovým blokům ze dne 17. 3. 2019 a ze dne 27. 9. 2018. Namítá, že v nich chybí přesné označení přestupce, popis ověření jeho totožnosti, doba a místo spáchání přestupku, jednoznačná skutková podstata a právní povinnost, která měla být porušena. Dle žalobce nepostačí uvést porušení § 6, resp. § 18 bez bližší specifikace. Obdobně považuje za nedostatečnou i právní kvalifikaci protiprávního jednání. Namítá také, že v příkazových blocích nebylo přezkoumatelně uvedeno, zda byl přestupek spáchán úmyslně, či z nedbalosti. Dle žalobce příkazové bloky postrádají též zřetelné vyznačení výše sankce a místa vydání. Žalobce má za to, že není přezkoumatelné, zda obsahují veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která je měla vydat, včetně jejího podpisu. Rovněž data vyhotovení a převzetí žalobcem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost příkazových bloků. Dále žalobce namítá, že na příkazových blocích není zřetelný podpis účastníka. Dle názoru žalobce tak příkazové bloky nepředstavují

způsobilý podklad pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, podle něhož je sice v blokovém řízení užívání strohých a zkratkovitých formulací přípustné, avšak i přesto je nezpůsobilým podkladem pro zápis bodů takový pokutový blok, z něhož není patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena. To je podle přesvědčení žalobce právě případ výše uvedených příkazových bloků.

5. Konečně žalobce namítá, že nezpůsobilým podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče je i rozhodnutí č. j. MUNNMN/2848/2018/4 (patrně myšlen příkaz správního orgánu I. stupně ze dne 17. 10. 2017, č. j. MKH/066873/2017). Má za to, že toto rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť z něho nelze seznat porušení povinností žalobcem a místo spáchání přestupku. Rovněž nebylo prokázáno naplnění materiální stránky přestupku a pohnutky žalobce. Nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav věci, když ve věci ani nebylo nařízeno ústní jednání.
6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že žalobce v odvolání nepředložil ani nenavrhl žádné důkazy a jeho odvolací námitky byly obecné. Rozhodnutí jiných správních orgánů v nesouvisejících věcech nejsou důkazem o nezákonnosti konkrétního pravomocného rozhodnutí příkazovým blokem. S námitkami týkajícími se náležitostí bloků se žalovaný a správní orgán I. stupně vypořádali v napadeném rozhodnutí a prvostupňovém rozhodnutí. Všechny příkazové bloky obsahují údaje z občanského nebo řidičského průkazu. Pokud byly tyto doklady policistům předloženy, nelze mít o totožnosti osoby pochyb. Pokud kontrolovaná osoba příkazový blok podepsala, pak její podpis je podpisem příjemce rozhodnutí. Žalovaný dále poukázal na účelovost tvrzení žalobce, kdy jeho námitky jsou opakovaně pouze kopírovány. Pokud žalobce argumentuje tím, že údaje na bloku ze dne 27. 9. 2018 nejsou čitelně uvedené a absentuje například datum narození, žalovaný uvádí, že blok obsahuje dostatečný popis skutku, totožnosti pachatele, právní kvalifikace i místa a doby spáchání přestupku. Pokud na něm chybí slovní vymezení protiprávního jednání, žalovaný zastává názor, že odkaz na porušení konkrétní právní normy je dostatečně určitý. Žalovaný uvedl, že dle § 123b odst. 2 písm. a) o silničním provozu je podkladem pro zápis bodů pouze oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. Správní orgány tato oznámení přezkoumaly a neshledaly je nezpůsobilými pro záznam bodů. Měly k dispozici též pokutové bloky a ani u nich neshledaly žádné nedostatky.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

7. Ze správního spisu zjistil soud následující podstatné skutečnosti. Dne 19. 3. 2019 správní orgán I. stupně datoval a dne 22. 3. 2019 žalobci doručil oznámení o tom, že ke dni 17. 3. 2019 dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení. Dne 25. 3. 2019 podal žalobce námitky proti všem záznamům.
8. Součástí spisu jsou dále příkaz správního orgánu I. stupně ze dne 17. 10. 2017, č. j. MKH/066873/2017, jednotlivá oznámení o uložení pokuty příkazem na místě a kopie příkazových bloků, které si správní orgán I. stupně vyžádal od orgánů, jež je vydaly.
9. Příkazem správního orgánu I. stupně ze dne 17. 10. 2017, č. j. MKH/066873/2017, byl žalobce uznán vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu spáchaného z nedbalosti, jehož se dopustil tím, že dne 25. 9. 2017 kolem 04:10 hodin řídil motorové vozidlo tov. zn. Š. F. registrační značky x v obci Zruč nad Sázavou, na ulici Okružní, kde byl zastaven a kontrolován hlídkou Policie České republiky, kdy se na

výzvu policisty odmítl podrobit vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem, čímž porušil § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu, a z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona spáchaného z nedbalosti, neboť popsaným jednáním porušil § 4 písm. b) zákona o silničním provozu, tedy jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j) § 125c odst. 1 téhož zákona, nesplnil nebo porušil povinnost stanovenou v hlavě II zákona o silničním provozu. Dle připojené doložky právní moci nabyl příkaz právní moci dne 27. 10. 2017.

10. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, ze dne 2. 10. 2018 o uložení pokuty příkazem na místě žalobce dne 27. 9. 2018 v 12:45 hodin jako řidič automobilu reg. zn. X v obci Libouň před č. p. X překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou dopravní značkou (30 km/h) o 20 km/h a více (naměřená rychlost 54 km/h, po odečtu 51 km/h), čímž porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu. Podle příkazového bloku ze dne 27. 9. 2018, série AC/2017, č. C 1506238, byla žalobci, který byl identifikován dobře čitelným jménem a příjmením, datem narození a adresou místa trvalého pobytu, jehož totožnost byla ověřena občanským průkazem (č. 115512336) a řidičským průkazem (EL 373544), uložena pokuta ve výši 1 000 Kč (slovy jeden tisíc Kč) za přestupek podle „§ 125c 1f 3 zák. č. 361/2000 Sb.“, přičemž k přestupkovému jednání došlo dne 27. 9. 2018 v 12:45 hodin v obci Libouň u č. p. 46 a žalobce se jej dopustil tím, že porušil rychlost v obci „stanovenou DZ 30/ 54/ 51 a tím porušil 4/c z. č. 361/2000 Sb.“. V pokutovém bloku je vyznačena forma zaviněné z nedbalosti. Žalobce dne 27. 9. 2018 v Libouni potvrdil, že souhlasí s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě, převzal část „B“ příkazového bloku a vše stvrdil svým podpisem. Na bloku je uvedeno služební číslo úřední osoby, její podpis a otisk úředního razítka Policie České republiky.
11. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, ze dne 18. 3. 2019 žalobce dne 17. 3. 2019 v 15:00 hod. jako řidič automobilu reg. zn. X v místě Zruč nad Sázavou ulici X u X nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, přičemž nevlastní lékařské potvrzení, čímž porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Podle příkazového bloku ze dne 17. 3. 2019, série AC/2017, č. C 0172793, byla žalobci, který byl identifikován dobře čitelným jménem a příjmením, datem narození a adresou místa trvalého pobytu, jehož totožnost byla ověřena specifikovaným řidičským průkazem, uložena pokuta ve výši 300 Kč za přestupek podle „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“, přičemž k přestupkovému jednání došlo v 15:00 hodin v ulici X ve Zručí nad Sázavou u X. Žalobce se jej dopustil tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, aniž vlastnil lékařské potvrzení. Příkazový blok obsahuje odkaz na „§ 6/1a z. č. 361/2000 Sb.“ a je v něm vyznačena forma zaviněné z nedbalosti. Žalobce na bloku stvrdil svým podpisem, že souhlasí s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě a převzal část „B“ příkazového bloku. Na bloku je uvedeno služební číslo úřední osoby, její podpis a otisk úředního razítka Policie České republiky.
12. Žalobce se dne 14. 5. 2019 vyjádřil k podkladům pro rozhodnutí. Obecně uvedl, že pokutové (příkazové) bloky musí být vyplněny se všemi náležitostmi. Na bloku musí být uveden popis přestupkového jednání, když nepostačí uvést pouhá zkratkovitá označení. O posouzení způsobilosti být podkladem pro bodové hodnocení řidiče žalobce požádal zejména u příkazovém bloku ze dne 27. 9. 2018, u něhož dle jeho názoru není

jednoznačně uveden porušený právní předpis, přestupkové jednání a místo spáchání přestupku.

13. Dne 18. 6. 2019 vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí datované dnem 17. 6. 2019, jímž námitky zamítl jako nedůvodné. V odůvodnění poukázal na podklady pro záznam do hodnocení řidiče a uvedl, jaké skutečnosti z nich plynou. K námitce žalobce konstatoval, že příkazový blok ze dne 27. 9. 2018 obsahuje dostatečné vymezení místa spáchání přestupku, porušení právní normy a přestupkového jednání.
14. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobce dne 5. 7. 2019 odvolal. V odvolání (doplněném dne 19. 7. 2019) namítal, že se správní orgán I. stupně nezabýval vznesenými námitkami a neposoudil způsobilost podkladů. Shodné výtky ke způsobilosti podkladů, jež vznesl i v žalobě, směřoval k příkazovým blokům ze dne 27. 9. 2018 a ze dne 17. 3. 2019.
15. Dne 21. 3. 2020 vydal žalovaný napadené rozhodnutí. Žalovaný v odůvodnění nejprve zrekapituloval průběh správního řízení a dále uvedl, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu s právními předpisy a v souladu se spolehlivě zjištěným skutkovým stavem. Žalovaný v napadeném rozhodnutí přezkoumal provedení záznamů všech 12 bodů. Záznamy bodů za shledal zcela v souladu s příslušnými příkazovými bloky. Ty obsahují veškeré zákonné náležitosti, a nelze je tedy hodnotit jako nezpůsobilé pro záznam bodů.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

16. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud proto přistoupil k věcnému projednání žaloby. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal. O žalobě rozhodl soud bez jednání, neboť žalovaný vyslovil s takovým postupem souhlas a souhlas žalobce se presumuje, jelikož na výzvu soudu nesdělil, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasil (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Posouzení žaloby soudem

17. Podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu řidiči motorového vozidla, kterému byl příslušným správním orgánem uložen správní trest za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, nebo mu byl uložen kázeňský trest za jednání mající znaky přestupku anebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin nebo jehož trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno nebo u něhož bylo rozhodnuto o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, za který mu byl uložen trest nebo pro nějž bylo trestní řízení vedeno, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamenaná v registru řidičů stanovený počet bodů.
18. Podle § 123b odst. 2 téhož zákona záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo

rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno a) oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě, b) rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek nebo za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku (...).

19. Podle 123f odst. 1 a 3 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
20. Soud úvodem poznamenává, že žalobce v žalobě převážně opakuje tutéž argumentaci jako v odvolání, aniž by reagoval na to, jak se s ní žalovaný vypořádal (viz str. 4 až 6 napadeného rozhodnutí). Žaloba obsahuje v převážné většině velmi obecně vymezené žalobní body bez dostatečné míry individualizace a vztahu ke konkrétnímu případu. Nejen že žalobní body žalobce vymezil velmi obecně, ale neměly ani podklad ve skutkovém stavu a ve správním spise. Soudu je známo, že zástupce žalobce používá v podstatě formulářové typy žalob se stále stejnými formulacemi, a proto zdůrazňuje závěry Nejvyššího správního soudu uvedené v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, podle něž *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty.“*
21. Soud dále konstatuje, že otázkou přezkumu podkladů pro záznam bodů v registru řidičů se správní soudy již opakovaně zabývaly (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40, ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23, ze dne 10. 12. 2019, č. j. 1 As 415/2019-32, ze dne 19. 6. 2020, č. j. 5 As 187/2017-62, nebo ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019-42). Ustálená judikatura důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového, resp. příkazního či standardního přestupkového řízení) a na druhé straně řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je.
22. Jde-li o zpochybnění skutečností obsažených v oznámení policie o uložení pokuty za přestupek, na jejichž základě bylo provedeno hodnocení dosaženého počtu bodů a jejich následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s účastníkem skutečně projednán

přestupek v blokovém, resp. v příkazním řízení), je třeba, aby správní orgán v uvedeném případě vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového (příkazového) bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém (příkazním) řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, č. 2145/2010 Sb. NSS).

23. Námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky příkazových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti či nicotnosti (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, nebo ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-49). Na příkazový blok jakožto na rozhodnutí vydávané na místě v příkazním řízení nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. V příkazním řízení na místě se o sankci rozhoduje bezprostředně poté, co je přestupek spolehlivě zjištěn. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se spácháním přestupku a jeho ochotou na místě (příp. i později) zaplatit vyměřenou pokutu. Rozhodnutí je v příkazním řízení nahrazeno příkazovým blokem, přičemž konkrétní údaje o přestupci a přestupkovém jednání jsou vepsány do příkazového bloku vydaného Ministerstvem financí [(§ 92 odst. 3 *in fine* zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“)] přímo na místě. Při zohlednění specifik příkazního řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena, jak vyžaduje § 92 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39). Podstatné je, aby konkrétní jednání přestupce bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2017, č. j. 9 A 8/2013-58, nemusí nedostatky pokutového (příkazového) bloku spočívající v ne zcela úplných a přesných záznamech a údajích o dopravním přestupku řidiče (v dané věci se jednalo o chybné datum na pokutovém bloku) vždy zakládat nezpůsobilost pokutového (příkazového) bloku být podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče. V tomto rozsahu soud provedl přezkum náležitostí žalobcem zpochybňovaných příkazových bloků.
24. V posuzované věci správní orgány postupovaly v souladu s uvedenou judikaturou a vyžádaly si kopie příslušných příkazových bloků. Postavily najisto, že údaje uvedené v evidenční kartě žalobce odpovídají skutečnostem uvedeným v příkazových blocích, na jejichž základě byly body zaznamenány. Správní orgány ověřily, že skutky spáchané dne 27. 9. 2018 a 17. 3. 2019 byly se žalobcem projednány v příkazním řízení na místě, že ve všech případech bylo řízení pravomocně ukončeno řádně a úplně vyplněným příkazovým blokem a že žalobce příkazové bloky převzal a vše stvrdil svým podpisem (srov. náležitosti příkazového bloku podle § 92 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky). Ohledně příkazu vydaného správním orgánem I. stupně dne 17. 10. 2017, č. j. MKH/066873/2017, sp. zn. MKH/064271/2017/MUZ, pro skutek spáchaný dne 25. 9. 2017, žalobce neuplatnil žádných konkrétnějších námitek. Neobstojí tak obecné tvrzení žalobce, že se správní orgány způsobilostí podkladů pro záznam bodů do evidenční karty řidiče nezabývaly. Žalovaný se na základě odvolacích námitek žalobce zabýval náležitostmi obou příkazových

bloků na straně 5 a 6 napadeného rozhodnutí a dospěl k závěru, že jsou způsobilými podklady pro zápis bodů do evidenční karty řidiče. Nelze tedy souhlasit s žalobcem, že se žalovaný nevypořádal s jeho odvolacími námitkami a že v napadeném rozhodnutí tvrdil, že oznámení policie o spáchání přestupku je dostatečným dokladem.

25. Dále se soud zabýval námitkou žalobce, že příkazové bloky nebyly způsobilé pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
26. Příkazový blok ze dne 27. 9. 2018 (vyžádaný k oznámení ze dne 2. 10. 2018) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození, místo trvalého pobytu) v souladu s § 92 odst. 2 písm. a), b) a c) zákona o odpovědnosti za přestupky. V příkazovém bloku bylo uvedeno číslo občanského a řidičského průkazu žalobce, jimiž byla ověřena jeho totožnost. Blok obsahuje též podpis žalobce v souladu s § 92 odst. 2 písm. d) zákona o odpovědnosti za přestupky, jímž stvrdil správnost uvedených údajů a příkaz na místě se stal pravomocným a vykonatelným rozhodnutím dle § 92 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky. Skutek byl popsán tak, že žalobce „*dne 27. 9. 2018 v 12:45 hodin, Libouň č. p. 46 (...) porušil stanovenou rychlost v obci stanovenou DZ 30/54/51 a tím porušil 4/c z. č. 361/2000 Sb.*“. V označení přestupku byl uveden „*§ 125c 1f. 3 zák. č. 361/2000 Sb.*“. Blok dále obsahuje přeškrtnutý údaj o spáchání přestupku ve formě úmyslného zavinění, údaj o pokutě ve výši 1 000 Kč.
27. Z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 27. 9. 2018 ve 12:45 hodin v obci Libouň u domu č. p. 46 porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, neboť se jako řidič neřídil dopravním značkou, která stanovila nejvyšší dovolenou rychlost v obci na 30 km/h, když jel rychlostí 54 km/h (po odečtení odchylky 51 km/h), a překročil tak nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou dopravní značkou v obci o 20 km/h a více, čímž se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 téhož zákona. Jak uvedl i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 2. 2019, č. j. 1 As 467/2018-37, je běžnou praxí správních orgánů, že uvádí tři číselné údaje ve spojení se slovem rychlost, z nichž první představuje nejvyšší dovolenou rychlost v daném místě, druhý naměřenou rychlost vozidla a třetí naměřenou rychlost vozidla upravenou o možnou odchylku měření. Není pravdou, že by byl skutek popsán jen zkratkovitě slovem „*rychlost v obci*“. Označení místa spáchání přestupku názvem obce a přilehlého domu ve spojení s přesným časem je zcela dostačující z hlediska požadavků na určitost popisu skutku. Požadavek, aby pokutový blok obsahoval výslovný údaj o tom, že k přestupku došlo na pozemní komunikaci, aby byla prokázána věcná příslušnost Policie České republiky, pokládá soud za neadekvátní, neboť tato skutečnost vyplývá z pokutového bloku implicitně, mimo jiné z právní kvalifikace. Pokutový blok je žalobcem podepsán. Soud připomíná, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů dle § 123f zákona o silničním provozu nelze přezkoumávat skutkový stav a právní kvalifikaci přestupku vyplývající z pokutového bloku (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16). Popis skutku s uvedením místa, času a způsobu spáchání plně koresponduje s právní kvalifikací, která se neomezila pouze na uvedení paragrafu bez uvedení příslušného bodu či písmene, jak namítal žalobce. Právní kvalifikace ve formátu „*§ 125c 1f. 3 zák. č. 361/2000 Sb.*“ je srozumitelná, správná a nevyvolává ve svém kontextu žádné pochyby o tom, kdy, kde a jakého přestupku se žalobce dopustil. Vzhledem k odkazu na § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, který stanoví skutkovou podstatu přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o 20 km/h a více, popisu způsobu jednání, údajům o maximální povolené rychlosti 30 km/h a zkratce o naměřené rychlosti 54 km/h,

kteřá po odečtení možné odchylky rychloměru odpovídá prokázané rychlosti 51 km/h, je jednoznačně definováno sankcionované jednání žalobce. Na bloku je přehledně vyznačena i forma zavinění. S ohledem na identifikaci žalobce osobními údaji včetně čísla jeho občanského průkazu a na jeho podpis pod příkazovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil a příkazový blok podepsal někdo jiný než on, což ostatně žalobce netvrdí. Na příkazovém bloku je razítkem označen správní orgán, jehož oprávněná osoba je jednoznačně identifikována služebním číslem a příkazový blok je též opatřen jejím podpisem. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 11. 2. 2021, č. j. 1 As 502/2020-20, postrádá-li příkazní blok jméno a příjmení úřední osoby, ale z identifikačního čísla je zjevné, o jakou úřední osobu se jedná, nemá tato skutečnost vliv na jeho způsobilost jako podkladu pro zápis bodů. Soud tedy uzavírá, že příkazový blok ze dne 27. 9. 2018 je způsobilým podkladem pro záznam bodů do evidenční karty.

28. Příkazový blok ze dne 17. 3. 2019 (připojený k oznámení ze dne 18. 3. 2019) obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, datum narození, bydliště a číslo řidičského průkazu), přičemž popis přestupku je specifikován následovně: „§ 125c/1k) zák. č. 361/2000 Sb.“ a přestupkové jednání takto: „dne 17. 03. 2019 v 15:00 hod. pozemní komunikace ve Zruči nad Sázavou, ul. X u X, § 6/1a, z. č. 361/2000 Sb. Řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, nevlastní lékařské potvrzení. RZ: X“. Blok dále obsahuje přeškrtnutý údaj o spáchání přestupku ve formě úmyslného zavinění, údaj o pokutě ve výši 300 Kč a podpis přestupce.
29. Z příkazového bloku jednoznačně vyplývá, že žalobce dne 17. 3. 2019 v 15:00 hodin na ulici X v obci Zruč nad Sázavou porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť jako řidič motorového vozidla registrační značky X nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Není pravdou, že by byl skutek popsán jen zkratkovitě slovy „nepřipoután BP“, ani že by porušená právní povinnost byla označena jen uvedením paragrafu bez konkrétního odstavce a písmene. Odkaz na „§ 6/1a, z. č. 361/2000 Sb.“, v němž je upravena povinnost být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno, ve spojení se slovním popisem nevyvolává žádnou pochybnost o přestupkovém jednání. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1k) zák. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná a správná. Označení místa spáchání přestupku konkrétní obcí a ulicí je zcela dostačující, neboť je z něj jasné, kde k přestupku došlo (místo bylo nadto blíže specifikováno uvedením prodejny X). Ve spojení s časem a způsobem spáchání je skutek jednoznačně identifikován. Z výše uvedené formulace je dostatečně seznatelné sankcionované jednání žalobce i forma zavinění. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji včetně čísla jeho řidičského průkazu, jímž byla ověřena jeho totožnost, a na jeho podpis pod pokutovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on. Žalobce ostatně netvrdil, že by předmětný příkazový blok nepodepsal. Oprávněná osoba je na pokutovém bloku označena razítkem správního orgánu a svým služebním číslem a podpisem, a je tedy jednoznačně identifikovatelná. Soud proto předmětný příkazový blok pokládá za způsobilý podklad pro záznam bodů do evidenční karty řidiče.
30. Žalobce rovněž namítl, že nezpůsobilým podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče je rozhodnutí č. j. MUNNMN/2848/2018/4. Soud předně uvádí, že podkladem pro záznam bodů byl příkaz správního orgánu I. stupně ze dne 17. 10. 2017, č. j. MKH/066873/2017, nikoli rozhodnutí specifikované žalobcem.

31. Příkazem správního orgánu I. stupně ze dne 17. 10. 2017, č. j. MKH/066873/2017, byl žalobce uznán vinným z přestupků dle § 125c odst. 1 písm. d) a § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona spáchaných z nedbalosti, jichž se dopustil tím, že dne 25. 9. 2017 kolem 04:10 hodin řídil motorové vozidlo tov. zn. Š. F., registrační značky X, v obci Zruč nad Sázavou, na ulici Okružní, kde byl zastaven a kontrolován hlídkou Policie ČR, kdy se na výzvu policisty odmítl podrobit vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem, čímž porušil § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu a § 4 písm. b) zákona o silničním provozu. Za to mu byla uložena pokuta 25 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Místo i doba spáchání přestupku jsou v příkazu jednoznačně uvedeny.
32. Za jednání specifikované tímto příkazem bylo započteno do hodnocení řidiče 7 bodů. Podle přílohy k zákonu o silničním provozu se připíše 7 bodů za jednání spočívající v odmítnutí řidiče podrobit se vyšetření podle jiného právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou. Z výroku příkazu bez pochyb plyne, že žalobce spáchal přestupek dle § 125c odst. 1 písm. d) zákon o silničním provozu spočívající v tom, že se na výzvu policisty odmítl podrobit vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem, podle zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek. Žalobci tak bylo za přestupkové jednání započteno tomu odpovídajících 7 bodů. Skutek, jímž byla skutková podstata uvedeného přestupku naplněna, je dostatečně nezaměnitelně identifikován místem, časem i způsobem jednání. Soud v této souvislosti znovu opakuje, že předmětem tohoto soudního přezkumu je pouze posouzení, zda správní orgán provedl záznam v registru řidičů v souladu s rozhodnutím o přestupku, tj. zda z rozhodnutí o přestupku byly jednoznačně seznatelné skutečnosti nutné pro závěr o dosažení příslušného počtu bodů (srov. rozsudek NSS ze dne 10. 4. 2014, č. j. 6 As 127/2013-36). Byl-li na základě přesně vymezeného skutku uvedeného v pravomocném rozhodnutí započten tomu odpovídající počet bodů, je nutné dospět k závěru, že z takového rozhodnutí skutečnosti nutné pro závěr o dosažení příslušného počtu bodů bez pochyb plynou. Žalobce nemůže s úspěchem namítat, že v přestupkovém řízení nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav nebo že nebylo dostatečně prokázáno naplnění materiální stránky přestupku. Nesouhlasí-li žalobce s tím, jak byl formulován výrok nebo s právním hodnocením skutku, měl-li za to, že nebyla naplněna materiální stránka přestupku nebo že bylo třeba věc objasnit při jednání před správním orgánem, měl proti příkazu v souladu s poučením uvedeným v jeho závěru podat odpor, čímž by bez dalšího dosáhl jeho zrušení a nařízení jednání ve věci. Doručení příkazu žalobce ve správním řízení ani v žalobě nenamítal.
33. Soud shrnuje, že žalobní námitky vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem podkladů pro záznam bodů nejsou důvodné.
34. Co se týká žalobcem předložených rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, soud předně konstatuje, že žalobce na ně poukazoval v souvislosti s námitkou, že žalovaný měl posuzovat jednotlivá rozhodnutí v blokových řízeních. Jak bylo výše uvedeno, tato námitka není důvodná, neboť žalovaný se způsobilostí příkazových bloků zabýval. Nad rámec uvedeného soud poznamenává, že obsahem rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, na která zástupce žalobce pravidelně poukazuje, se během své rozhodovací činnosti opakovaně zabýval a nemá žádných důvodů se od svých již vyslovených závěrů odchýlit (srov. např. rozsudek ze dne 25. 10. 2019, č. j. 48 A 68/2017-38, ze dne 12. 11. 2019, č. j. 55 A 28/2018-35, ze dne 15. 1. 2020, č. j. 46 A 99/2017-37, či ze

dne 24. 3. 2021, č. j. 54 A 45/2019-53). V rozsudku ze dne 24. 3. 2021, č. j. 54 A 45/2019-53, zdejší soud shledal, že v uvedených rozhodnutích správní orgány hodnotily pokutové bloky po obsahové a formální stránce silně formalisticky. Podle přesvědčení zdejšího soudu je takový přístup v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, která zapovídá posuzovat pokutové bloky rigidně a naopak zavazuje správní orgány – je-li v celkovém kontextu povaha přestupku srozumitelná – akceptovat v pokutových blocích i stručné a zkratkovité formulace. Tento názor přitom Nejvyšší správní soud vyslovil již v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, či v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39. S žalobcem lze souhlasit potud, že správní orgány napříč Českou republikou by měly rozhodovat v obdobných případech obdobně, aby byla zaručena rovnost všech lidí před zákonem. Ke sjednocování správní praxe však slouží právě judikatura správních soudů. Chybný postup jiného správního orgánu nemůže vyústit v požadavek žalobce, aby žalovaný postupující v souladu se zákonem a judikatorní praxí postupoval chybě.

35. Žalobce dále nesouhlasí se závěrem žalovaného, že podpisem příkazových bloků aproboval jejich správnost a dal souhlas s projednáním v příkazním řízení. Spatřuje v tom snahu přenést odpovědnost za zákonnost a správnost příkazového bloku na žalobce, který je na rozdíl od správního orgánu právním laikem neschopným rozeznat případné nesprávnosti. S tímto názorem se soud neztotožňuje, neboť vydání rozhodnutí v příkazním řízení (příkazem na místě formou příkazového bloku) je podmíněno právě souhlasem žalobce se zjištěným skutkovým stavem, právní kvalifikací přestupku a jeho ochotou zaplatit pokutu. Podpisem příkazového bloku tak vlastně žalobce v souladu se zásadou *vigilantibus iura scripta sunt*, tedy že práva svědčí bdělým, správnost příkazového bloku schvaluje (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16). Podpis příkazového bloku je podmínkou *sine qua non* k nabytí právní moci rozhodnutí, které je následně nadáno presumpcí správnosti. Nelze proto tvrdit, že by podpis účastníka měl být jen bezvýznamnou formalitou. Pokud měl žalobce za to, že údaje uvedené v příkazovém bloku nebyly správné, nebylo jeho povinností příkazový blok podepsat. Podepsal-li ho, nemůže jeho později komunikovaná výhrada zapříčinit nezpůsobilost tohoto bloku. Námitka není důvodná.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

36. S ohledem na shora uvedené závěry soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
37. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovanému, který byl plně úspěšný, soud náhradu nákladů nepřiznal, neboť mu žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. května 2021

Mgr. Lenka Oulíková, v. r.
předsedkyně senátu